

REFAHYOL'UN ÜCRET POLİTİKASI

17 yıldır uygulanan ekonomi politikalarıyla sanayisizleşme, devletin ekonomiden ve sanayiden uzaklaşması, özelleştirme, sosyal devleti sınırlama amaçlanmış ve bu yönde büyük ölçüde başarılı olunmuştur,

Aradan geçen yıllar sonunda rant ekonomisi egemen hale getirilmiş, çalışanlar, mühendis ve mimarlar ise yoksullaştırılmıştır. Bugün 250 bin mühendis ve mimarın 1/3'ü açık işsiz, 1/3'ü özel sektör ortamında, ama çoğunluğu düşük ücretli işçi ya da ücretliden de kötü ekonomik koşullara sahip bulunmaktadır.

Sayıları 70 bine yaklaşan kamu çalışanı mühendis ve mimar ise, yatırımsızlık politikaları nedeniyle mesleklerini yapamaz konuma itilmişler ve mesleklerine yabancılaşmaya başlamışlardır. Bu durum yetişmiş nitelikli işgücünün ülkeye vereceği hizmetlerin açıkça engellenmesi, insan kaynağının sorumsuzca israf edilmesidir.

Refahyol Hükümeti de kendisinden önceki hükümetler gibi temel tercihlerinin yer aldığı

1997 Bütçesi'nde yatırımlara % 8.4 gibi küçük bir pay ayırarak; sanayileşme, kalkınma, istihdam gibi bir kaygı taşımadığını ortaya koymuştur. Bu tercihler en başta ve en olumsuz biçimde mühendis ve mimarları etkilemektedir.

18 Ocak 1997'de "Demokratik Türkiye İnsanca Yaşam" için Ankara'da yürüyen binlerce mühendis ve mimar, karşı karşıya olduğu sorunlarını kamuoyuna açıklamıştır. Toplumun büyük desteğine karşın, Hükümet sorunlarımıza ve isteklerimize kulaklarını tıkamıştır. Mitingte, haklarımızı, kamuda çalışan mühendis ve mimarlara uygulanan ayrımcılığın kaldırılmasını, tüm kamu çalışanlarının ücretlerinin hakça düzenlenmesini, zorunlu tasarrufların ödenmesini istemiştik* Oysa, Hükümet, haksız, adaletsiz ve ayrımcı politikalarında ısrarlı olmuş; askerlere % 72, polisler % 49 oranında zam verirken, diğer kamu çalışanlarına yalnızca % 30-luk bir zammı uygun görmüştür.

Kamu çalışanlarının yoğunlaşan tepkileri, Hükümeti yeni düzenlemeler yapmaya zorlamıştır. Ancak, açıklanan yeni düzenlemelerle kamu çalışanları arasında nesnel ölçütlere dayanmayan ayrımcılık politikası daha da derinleştirilmiştir. Asker ve polislerden sonra bu kez temel edilmesinde güçlük bulu-

nan elemanlar kapsamında, din görevlileri, kamu erkini kullanan personel kayırlmış, meslekler ve uzmanlıklar arasındaki dengeler bozularak yeni sorunlar yaratılmıştır. Emekliler iş, çok daha fazla mağdur edilen bir kesim olarak görülmüştür.

Memur, sözleşmeli, kapsam dışı statülerinde ve farklı uygulamalarla karşı karşıya bulunan 70 bin kamu çalışanı mühendis ve mimar olarak herhangi bir ayrıcalık talep etmiyoruz. Uygulanan yanlış politikalara, devletteki dejenerasyona karşın, büyük yetki ve sorumluluklar üstlenmiş, özveriyle çalışan mühendis ve mimarlar olarak, yalnızca haklarımızı, tüm ayrımcılığa son verilmesini, Eşel-mobil sistemi yerine grevli-toplu sözleşmeli düzene en kısa sürede geçilmesini istiyoruz. Masa başında, kimsenin inanmadığı enflasyon oranlarına dayalı ücret politikalarını, % 16 oranındaki ücret artışını kabul etmiyoruz.

Mühendis ve mimarların, askerler, polisler, din görevlileri kadar bu ülkeye hizmet ettiğine, kalıcı eserler yarattığına inanıyoruz, Refahyol Hükümeti, mühendis ve mimarları gözden çıkarabilir, ama biz haklarımızı alıncaya kadar sorunlarımızın ve taleplerimizin takipçisi olacağız.